

VIÐMERKINGAR

Blaðmannafelagið og lygnin hjá Eidesgaard

Stjórnur Staale

Blaðmannafelagið ger illki nógv seg. Sjálvt ikki tá blaðmenn siga seg vera ósensureraðar og hóttar av javnaar-politikarum, letur tað víð seg koma. Men tá Eidesgaard fær serliga senditio í SvF, og nytir hana til at lúgva, fara Jústinus Eidesgaard & Co. til verka. Ikki fyri at lúgva málio, men fyri at fáa tað burturtagt... Jústinus hevur tí skapt illgruna um, at felagið virkar politiskt. Hann má koma við eini frágreiðing

urin leggur seg út í redaktionella frælsio hjá fjølmiðlunum at nýta ter keldur, redaktiónsleioslan sjálf heldur eru neyðugar at lúgva eitt mál til fulnar", sigur Jústinus Eidesgaard, formaður.

Og fyri at forða fyri at hetta hendur, myndi Blaðmannafelagið so í stórin leggja seg út í arbeiðið hjá tingnum, og fáa tingmenn at atkvøða innóti, at spurningurin varð svaraður.

Eidesgaard lygur

Tað eyðnaist ikki blaðmannafelagnum at steoga spurninginum. Men at felagið royndi vísir, at tað heldur talan vera um eitt stórmál. Og tað er sjálvsagt eisini fínt, at felagið vil verja tað "redaktionella frælsio hjá fjølmiðlunum".

Men reaktiónin tyktist heldur enn ikki yvirdimensionera. Ti hvørir skæa kann tað gera, at einspurningur verður settur? At eitt mál verður umgjøtt?

Linnirnar í blaðmannafelagnum liva av at spyrja fólk til tess at fáa víðurskifti hyst. At hetta felag myndir at fáa eitt mál burturtagt og færa fyri at spurt verður um tað, tyktist ikki spurt lógi.

Og tað tyktist enn lógnari

effir tað, sum síðani er komið fram.

Ein stórir meiriluti av teimum, sum vóru á tí umrøddu fundinum, gevur nevniliga Hergeir nætt og Jóhannesi ósett. Tað sama ger lógmáður. Tað sama gera tær skrivligar frásagnir frá fundinum.

Sostatt eru tveir móguleikar: Antin hava bæði Hergeir Nielsen, meirilutin av fundarluttakarunum, lógmáður og tær sum skrivaðu fundarfrásagnir funnið uppá eina lygn um Eidesgaard - ella er tað Eidesgaard sjálfur, sum lygur.

Nú er Eidesgaard sjálfandi eitt hampafólk. Gósligur blivur og vælmeindur sum fáur. Altio við tí góða óminum. Friður og fíðigheit eru hansara fræmstu eyðkenni. Hann er ein maður, sum heldur seg langt burtur frá stríði og klandri.

Á nýggjárinum segoi hann enná sjálfur í Sosialinum, at hann ætlaði sær at vera meina positivur. Og tí kunnu vit ikki annað enn trúgva.

Men hvussu stórt álit vit annars hava á Jóhannesi Eidesgaard, so hugsi eg ikki, at tað er stórri enn trúvinið hjá øllum hinum tilkennara.

Og tí noyðast vit helst at staðfesta, at tað, sum hendi tann 13. februar, var hetta: Jóhannes Eidesgaard felk - púra ekstrordinært - at gongd til sjónvarpio. Hendan framhjásett nýtti hann til at lúgva fyri Føroya fólk!

Hetta óhoyt. Tað undirgevur álitið á bæði fjølmiðlar og politikarar.

Ti skuldi ein hildio, at blaðmannafelagið ikki myndi at steoga umgjøtt av málinum, men heldur at

birta uppundir hana.

Felagið gjørdi tað óvita. Og tað er í veruleikanum eisini ekstrordinært.

Loyniliga upptøla

Enn meina ekstrordinært tyktist tann ógvuliga reaktiónin um hetta mál, tá hugsað verður um, hvussu vælsignað lítið blaðmannafelagið annars ger um seg. Felagið plagar at lata tað mesta um seg ganga - eisini, tá talan er um upplýgd mál fyri eitt slíkt felag.

Eg fari at nevna tvey dømr:

Einaferð tók ein blaðmaður á Sosialinum útán at siga frá tí, eina samgjørd við ein landsstýrismaðmann uppá band.

Landsstýrismaðurin gav undirsamgjørdi frásærið ilksinnisgleps í sinnismunni. Glepsio varð stórt uppsligið í Sosialinum. Landsstýrismaðurin slapp ikki at gera rættingar, tá hann felk at vita, at Sosiálarin veruliga ætlaði at prenta tað. Og seinna var tann loyniliga upptøkan enná útlevarað og spæld í sjónvarpinum.

Hetta er ikki góður blaðmannasíður. At tilfelli hendur, undirgevur víðingina fyri blaðmannasýndinum og álitið á blaðmenn. Ti átti tað at fingio blaðmannafelagið at reagera.

Men tað gjørdi tað ikki. Tá landsstýrismaðurin noktaði at hava sagt tað, hann hevði sagt, gjørdist tað ein ógilig góla. Og Jústinus Eidesgaard var fræmsti málmaður.

Ein politikari skal ikki vága sær at siga ósatt! var hugsanin. Og tann hugsanin er sjálvsagt bæði góð og øtt.

Men tað er ikki rætt um hetta veldst um, hvør politikari er! Og tað er tað nógv, sum bendir á.

Nevnist lygnarin Tór bjórn, er tað ein góla, sum skal pumpast upp og blæsast út.

Nevnist lygnarin Jóhannes, skal málio helst als ikki umgjøast. Hóast lygnin verður borin fram í okkara almenna sjónvarpi, sum, heilt ekstrordinært, gevur lygnarum senditio...

Blaðmenn hóttir

Eitt annað dømi eru víðurskiftini víðvilgjandi í politiska tóindaflutringinum á Sosialinum.

Fleiri blaðmenn hava greitt fínt, at endamálio við hesum "tóindaflutringi" als ikki er at siga Føroya fólk hvat hendur. Endamálio er nætt og skelt at reklamera fyri Javnaarflokkinum og teimum politikarum, sum manna hendan flokk.

Og blaðmenn, sum ikki hava viljað gingio undir hesar tættir, hava verið lagdir undir tryst, og eru sensureraðir og enná hóttir av politikarum úr Javnaarflokkinum.

Men Jústinus Eidesgaard, sum fer úr sínum góða skinnio til tess at steoga einum spurningi, sum eftir hansara tykti móguliga kann skapa vanda fyri, at tað "redaktionella frælsio" verður skelt, ger einki.

At hansara egna linnir beinleiois verða hóttir og sensureraðir av hærrendum politikarum, hevur ongan áhuga. At ein politiskur flokkur setur tað redaktionella frælsio púra æta til viks, er als ikki eitt mál fyri blaðmannafelagið.

Eisini tað er ekstrordinært.

Í starvi hjá Javnaarflokkinum.

Hyggja vit nú at teimum nevndu dømunum, so hava tær ein felagsnevna: reaktiónin - ella tann vantandi reaktiónin - hjá Føroya Blaðmannafelagið, hevur tær Føroya Javnaarflokkin.

* At Tórbjörn Jacobsen varð hongdur út og tann loyniliga upptøkan útlevarað, var til fyrimunar fyri m.a. Javnaarflokkin.

* At Jóhannes Eidesgaard - heilt ekstrordinært - felk atgongd til sjónvarpio at lúgva, var til fyrimunar fyri Javnaarflokkin. Og hevði tað eyðnað blaðmannafelagnum at steoga umgjøtt av hesi hending, hevði tað eisini verið til fyrimunar fyri Javnaarflokkin.

* At blaðmannafelagið als ikki reagerar tá javnaarpolitikarar hótta og sensurera blaðmenn á Sosialinum, sum ikki vilja skriva einsíðuga javnaarpropaganda, er eyovitað eisini til fyrimunar fyri Javnaarflokkin.

Hesi víðurskifti gera, at ein keiligur spurningur tók seg fram. Kann ósøkin til tað lógu fræmferina hjá blaðmannafelagnum vera, at formaðurin starvast á Sosialinum, sum víð hio og hár er ogn hjá Føroya Javnaarflokki, og at hann sostatt fær sitt dagliga brøð frá hesum flokki?

Eg sigi ikki at tað er so - og eg fá meg ikki at trúgva tí. Men at spurningurin líkasum hongur í luftini, er ógvuliga óheppio fyri blaðmannafelagið. Felagið kann ikki liva við slíkum illgruna. Ti hevði kanska verið gott, um Jústinus gav almenninginum - og sínum egna limum - eina frágreiðing.

Fólkaatkvøðan er ein fella

Heðin Mortensen,
løgmaður
Sambandsflokksins

Eftir at hava runnið hópvið innóti berginum fero eftir fæm, hevur samgongan nú gjørt av at halda tær fólkaatkvøður um framtíðarstjórn Føroya.

Tann fyrri skal vera 26. mai í ár og tann seinna skal vera í 2012.

Í tíoarskeiðinum uppá 12 ár, skulu øll mál yvirtakast, so bert sjálf loysingin verður eftir.

Velja fólk at taka undir

við uppskotinum hjá landsstýrinum á fólkaatkvøðuni 26. mai í ár, so hava tær í mynd og veru eisini sagtja til loysingina.

Ti gleddi tað meg ótrúliga nógv, at veljarakanningin herfyri gætt vísti, at ein rættuliga stórir partur av fólkinum er innóti ætlanini hjá landsstýrinum.

Og tað sigur mær so málio, at fólkaatkvøðurnar útav, at ætlanin hjá landsstýrinum er ein fella.

Fær landsstýrið undirtekið fyri ætlanini, so skulu øll lógtung og landsstýrið frá nú av og til 2012 binda seg til at yvirtaka øll mál eftir einum ávisum leisti.

Og tá vit so eru komnir til 2012, so skal fólkaatkvøða haldast um endaligu loysingina.

ingina.

Uppskotio frá landsstýrinum fækk útán iva eitt skot fyri bógvinn, tá veljarakanningin varð almenna kunninggjørd.

Uppskotio er í øllum fólki ikki komið enn, og fyrr enn tað er komið, ber sjálvsagt ikki til at gera viðmerkningar til tað.

Men somliðio er í øllum fólki vist, at hava vit yvirtikið øll mál, so vendist ikki aftur.

Hóast tað gongur væl í fómýska samfelagnum í dag, so er ikki vist, at gongdin verður tann sama

um 12 ár.

Landsstýrið hevur ikki tosað við donsku stjórnina um nakar sum helst, og landsstýrið ætlar heldur ikki at tosa við stjórnina fyri fólkaatkvøðuna.

Ti vita vit ikki, um fólkaatkvøðan í 2012 kann vera ein sonevnd iorannar fólkaatkvøða, ella sagt við øðrum orðum: "vit meintu tað ikki".

Og eg kenna meg fullvísan í, at fómýska samfelagið heldur ikki um 12 ár verður fjórt fyri at klára seg sjálvt. Tað eru eisini alt ov nógv neyðugar ilgjur at

gera, til at tað kann vera til, útán so at okkara livistjópi bekkar.

Ti er fólkaatkvøðan ein tann avgerandi fyri framtíðina. Og tí mugu fólk gera sær greitt, hvat tær fara at atkvøða.

Í minnum huga er eingin ivi. Og fólk eiga at gera sær greitt, at fólkaatkvøðan tann 26. mai er ein fella, sum neyðan slepst úr aftur.